Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 30 päivänä huhtikuuta 1968,

perustamissopimuksen 97 artiklassa määrättyjen keskimääräisten verokantojen yhteisen laskentamenetelmän käyttöönotosta

(68/221/ETY)

(EYVL L 115, 18.5.1968, s. 14)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**A1**	Kreikan liittymisasiakirja	L 291	17	19.11.1979

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 30 päivänä huhtikuuta 1968,

perustamissopimuksen 97 artiklassa määrättyjen keskimääräisten verokantojen yhteisen laskentamenetelmän käyttöönotosta

(68/221/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 21 päivänä kesäkuuta 1960 tekemän päätöksen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon ([1]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen voimaantulosta alkaen on perustamissopimuksen 97 artiklassa määrättyjen keskimääräisten verokantojen vahvistaminen kasautuvan monivaiheisen verojärjestelmän mukaisesti kannettavien liikevaihtoverojen korvaamiseksi jatkuvasti aiheuttanut yhteismarkkinoiden toimivuutta haittaavia ongelmia, joiden epäsuotuisa vaikutus kasvaa lakkautettaessa yhteisön alueella kannettavia tulleja,

korvaavia veroja ja palautuksia olisi tarkistettava ainoastaan sen varmistamiseksi, että nykyisten kasautuvien monivaiheisten liikevaihtoverojärjestelmien tasapuolisuus paranee kansainvälisessä kaupassa ja että siten mahdollistetaan siirtyminen yhteiseen arvonlisäverojärjestelmään parhain mahdollisin edellytyksin, nämä tarkistukset ovat tämän vuoksi neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 21 päivänä kesäkuuta 1960 tekemän päätöksen perusteiden mukaisia,

edellä tarkoitetut ongelmat johtuvat erityisesti jäsenvaltioiden näiden verokantojen laskennassa käyttämien menetelmien eroista,

tämän vuoksi on yhteismarkkinoiden edun mukaista yhdenmukaistaa näitä erilaisia järjestelmiä, kunnes arvonlisävero on otettu käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa, ottamalla käyttöön yhteiset ja kohtuulliset laskentasäännöt, joilla varmistetaan perustamissopimuksen 97 artiklassa vahvistettujen rajoitusten noudattaminen ja mahdollistetaan näin saatujen keskimääräisten verokantojen valvonta,

tuotteiden ja tuoteryhmien todellisten tuotanto-olosuhteiden huomioon ottamiseksi mahdollisimman laajasti on näissä säännöissä määrättävä verojen painottamisesta,

näiden sääntöjen olisi tehtävä jäsenvaltioille mahdolliseksi soveltaa tiettyjä vakioarviointeja,

komissio olisi valtuutettava määräämään jäsenvaltioita kuultuaan direktiiveillä yhteisen laskentamenetelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, ja

komission auttamiseksi sen tehtävässä valvoa näille keskimääräisille verokannoille vahvistettujen rajoitusten noudattamista jäsenvaltiot on määrättävä oma-aloitteisesti esittämään komissiolle yhteiseen menetelmään perustuvat laskelmat ennen keskimääräisten verokantojen käyttöönottoa tai muuttamista,

---

([1]) EYVL N:o C 10, 14.2.1968, s. 4
([2]) EYVL N:o 317, 28.12.1967, s. 9

▼B

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Jos jäsenvaltio perustamissopimuksen 97 artiklan perusteella ottaa käyttöön tai muuttaa keskimääräistä verokantaa korvatakseen maahantuonnissa tai viennissä liikevaihtoverot, joita kannetaan välittömästi tai välillisesti tuotteen tai tuoteryhmän valmistuksesta, tämä verokanta on laskettava tämän direktiivin säännösten mukaisesti todellisten tuotantoolosuhteiden perusteella.

2. Tämän direktiivin säännöksiä ei sovelleta

— tämän direktiivin voimaan tullessa voimassa oleviin keskimääräisiin verokantoihin, vaikka niitä olisi 6 artiklan säännösten mukaisesti käytetty edeltävässä vaiheessa kannettavan veron laskemiseen;

— keskimääräisten verokantojen mukautukseen, joka johtuu yksinomaan liikevaihtoverokantojen yleisestä muuttamisesta;

▼A1

— keskiverokantoihin Kreikassa liittymispäivänä; näitä säännöksiä sovelletaan kuitenkin tarkasteltaessa verokantojen soveltuvuutta ETY:n perustamissopimuksen 97 artiklan toimintaan.

▼B

2 artikla

1. Tuotteesta kannettavan keskimääräisen veron on vastattava niiden verojen painotettua keskiarvoa, jotka kyseiselle tuotteelle on vahvistettu kutakin tuotannon vaihetta varten 3-6 artiklan säännösten mukaisesti. Painotus perustuu kunkin vaiheen tärkeyteen suhteessa tuotteen kokonaistuotantoon.

2. Tuoteryhmästä kannettavan keskimääräisen veron on vastattava tämän ryhmän tuotteille vahvistettujen keskimääräisten verojen painotettua keskiarvoa. Tuoteryhmän laajuus määrää huomioon otettavien tuotteiden lukumäärän. Keskimääräinen vero on laskettava kutakin ryhmän tuotetta varten 1 kohdan säännösten mukaisesti. Painotus perustuu kunkin tuotteen tuoteryhmän tärkeyteen suhteessa tuoteryhmän kokonaistuotantoon.

3 artikla

Tuotteesta viimeisessä tuotannon vaiheessa kannettavaa veroa laskettaessa voidaan ottaa huomioon kuhunkin omakustannushinnan tekijään kyseisessä vaiheessa kohdistuva vero.

4 artikla

1. Tuotteesta viimeistä edellisessä tuotannon vaiheessa kannettavaa veroa laskettaessa voidaan ottaa huomioon verot, jotka tässä vaiheessa kannetaan raaka-aineista, puolival- misteista ja lopputuotteista, jotka käytetään viimeisessä vaiheessa huomioon otettavissa raaka-aineissa, puolivalmisteissa tai lopputuotteissa taikka muussa viimeisessä vaiheessa huomioon otettavassa tekijässä tai osassa, jos se edustaa vähintään 3 prosenttia lopputuotteen verottomasta myyntihinnasta.

2. Tuotteesta muissa tuotannon vaiheissa kannettavaa veroa laskettaessa voidaan ottaa huomioon verot, jotka kussakin vaiheessa kannetaan niistä raaka-aineista, puolivalmisteista ja lopputuotteista, jotka on tarkoitettu sellaisen raaka-aineen, puolivalmisteen tai lopputuotteen valmistukseen, joka otetaan huomioon viimeisessä vaiheessa.

5 artikla

1. Jos jossakin vaiheessa huomioon otetusta tekijästä tai osasta kannettavaa veroa ei ole laskettu 4 artiklan säännösten mukaisesti, tästä tekijästä tai osasta kannettavaan veroon voidaan soveltaa 50 prosentin vakiokorotusta.

Jos tästä tekijästä tai osasta kannettavan veron määrä kuitenkin perustuu erityisen verokannan soveltamiseen, tämä määrä on vakiokor-

▼B

otuksen soveltamiseksi ennakolta laskettava uudestaan yleisen liikevaihtoverokannan mukaan. Jos erityistä verokantaa on sovellettu yhteen tai useampaan edeltävään vaiheeseen, tähän kantaan perustuvaan veroon ei saa soveltaa vakiokorotusta.

2. Edeltävissä vaiheissa näin laskettu vero ei saa olla suurempi kuin vero, joka saataisiin sovellettaessa 4 ja 6 artiklan säännöksiä kyseiseen tekijään tai osaan.

6 artikla

Jos jossakin vaiheessa huomioon otetulle tekijälle tai osalle on olemassa keskimääräinen verokanta, sitä voidaan käyttää tästä tekijästä tai osasta edeltävässä vaiheessa kannettavan veron laskemisessa, jos se on 97 artiklan mukainen.

Tätä verokantaa on sovellettava, jos se on perusteltua komissiolle 10 artiklan säännösten mukaisesti esitettyjen laskelmien perusteella.

7 artikla

1. Jos jäsenvaltio ei laske jonkin tuotteen tai tuoteryhmän keskimääräistä veroa 2-6 artiklan mukaisesti, tämä veron määrä voidaan arvioida vakioarvioinnilla 100 prosentiksi, 75 prosentiksi, 50 prosentiksi tai 30 prosentiksi yleisestä liikevaihtoverokannasta sen mukaan, edustavatko tuotteen tai tuoteryhmän tekijät tai osat, jotka voidaan ottaa huomioon viimeisessä vaiheessa ja joihin sovelletaan yleistä verokantaa tai korotettua liikevaihtoverokantaa, 65 prosenttia, 50 prosenttia, 35 prosenttia vai vähemmän kuin 35 prosenttia tuotteen tai tuoteryhmän verottomasta myyntihinnasta.

2. Näin arvioitu vero ei saa olla suurempi kuin sellainen keskimääräinen vero, joka perustuu 2, 3, 4 ja 6 artiklan säännösten soveltamiseen.

8 artikla

Keskimääräiset verokannat on pyöristettävä seuraavaksi suurempaan tai pienempään puoleen prosenttiyksikköön sen mukaan, ulottuuko laskennassa saadun kannan desimaaliosuus 0,75:een tai 0,25:een.

9 artikla

Komissio säätää jäsenvaltioita kuultuaan tarvittaessa direktiivillä 1-8 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

10 artikla

1. Jos jäsenvaltio aikoo ottaa käyttöön tai muuttaa keskimääräistä verokantaa, sen on esitettävä komissiolle 1-8 artiklan mukaisesti laadittu laskelma keskimääräisestä verosta.

2. Jos komissio katsoo, että 5 tai 7 artiklan mukaisella vakioarvioinnilla määrätty vero on suurempi kuin näiden artiklojen 2 kohdassa tarkoitetut enimmäismäärät, jäsenvaltion on komission pyynnöstä esitettävä sille 2, 3, 4 ja 6 artiklan mukaisesti laadittu verolaskelma.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä myöhemmin antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.